

[Lennart Larson]

le myndigheder, og at planlægningen sker ved en rullende proces, hvor de såkaldte samfundsøkonomiske kriterier er tilpasset de nye forudsætninger, således at planlægning også på energiområdet bliver et dynamisk instrument.

Det er nu tvungende nødvendigt at gennemføre de foranstaltninger, der skal til for at sikre Danmarks største projekt igennem tiderne, naturgasprojektet, med investeringer på ca. 14 mia kr., hvoraf halvdelen er afholdt, samt en stor rentebyrde, der ikke mindst skyldes ændringen af varmforsyningsloven i 1982, som den tidligere regering gennemførte. Denne ændring – ud over at staten sikrede, at naturgasprisen kunne holdes og ikke oversteg gasolieprisen inkl. afgifter – fjernede investeringsgrundlaget ved ikke at opkræve tilslutningsafgifter og give store rabatter. Dette giver naturgasprojektet en meget stor rentebyrde, der – tillagt investeringerne – må sættes i forhold til realistiske afskrivninger og markedsmuligheder.

Trods flere års forhandlinger er det ikke lykkedes D.O.N.G. og de regionale naturgas-selskaber at nå frem til et forhandlingsresultat med erhvervslivet, således at naturgassen kan tilbydes til industri og fjernvarmeværker på betingelser, der kan konkurrere med de omkostninger, der er forbundet med anvendelse af andre brændsler.

Naturgassen må selvsagt tilbydes på normale markedsmæssige vilkår for at sikre det nødvendige salg. Dette er nødvendigt af hensyn til markedskonomen, af hensyn til beskæftigelsen og af hensyn til valutabalancen. Kun erhvervslivets overgang til naturgas kan nu sikre en hurtig opbygning af naturgasaf-sætningen og dermed det mindst mulige tab for projektet.

Problemerne i forbindelse med naturgasprojektet kræver løsninger her og nu. Derfor er venstre enig med regeringen i, at der er behov for, at energiministeren får tilstrækkelige bemyndigelser til at foretage de nødvendige indgreb for at gennemføre sådanne løsninger.

Venstre er enig med regeringen i, at spørgsmålet om kernekraft skal afklares hurtigt, fordi kernekraften kan spare samfundet for milliardbeløb. Dette er en væsentlig forudsætning for, at Danmark kan styrke sin konkurrenceevne, og baggrund for økonomisk fremgang og øget beskæftigelse.

Kernkraftens fordele på forureningsområdet er uomtvistelige. Kul og kernekraft har hver for sig ulemper, og spørgsmålet om anvendelse af disse energiformer skal derfor ikke stilles op som et enten/eller, ja eller nej tak til kernekraft eller ja eller nej tak til kul. Løsningerne af 1990ernes elproduktion er ikke et ja eller nej til dette, men et ja til kul og et ja til kernekraft.

Hvis folkettingen skulle beslutte sig for akraften, skal det jo som vedtaget foregå ved en folkeafstemning. Et nej til begge dele eller krav til kraftværkerne om ensidigt store miljøinvesteringer vil medføre omkostningsstigninger med arbejdsløshed til følge. Med energiprisernes betydning for samfundets velfærd må enhver føle sig overbevist herom.

Venstre vil sammen med et flertal i tinget være med til at sikre en dynamisk energipolitik, der bygger på konkrete fysiske og økonomiske forudsætninger, der også kan være med til at løse den tredje verdens energiproblemer i et internationalt samarbejde og dermed bidrage til dialogen mellem Nord og Syd.

Kalnæs (SF):

Regeringens energiredegørelse var oprindeligt ventet i marts, men den kom først her i maj, og så kunne man egentlig vente, at denne forsinkelse skyldtes, at man skulle have en hel del nyt med i redegørelsen, og at der var nogle perspektiver i den. Men det er der nu ikke – overhovedet ikke – den angiver faktisk i det væsentlige en fortsættelse af den socialdemokratiske regerings energipolitik.

Vi var stærkt utilfredse med den socialdemokratiske regerings energipolitik, da den var til forhandling sidste år, og det var først og fremmest, fordi man regnede med et stærkt stigende energiforbrug og med store valutaudgifter og voldsom miljøbelastning, og det er der faktisk ikke ændret ved. Men der er sket nogle ændringer i denne regerings energipolitik i forhold til den tidligere regerings. Der er nemlig nogle gode perspektiver, der er forsvundet, og så er der nogle dårlige perspektiver, der er blevet fremhævet – det skal jeg komme lidt tilbage til i det følgende.

Et af de gode perspektiver i den socialdemokratiske regerings energipolitik var en forventning om, at vi snart kunne komme i gang med at lede efter olie og gas i Nordsø-